

Acció Ciudadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

dretes i esquerres

Si els esdeveniments no es precipiten, si dintre el curs de la vinent setmana no es realitzen fets inesperats, el dia dotze tindran lloc, definitivament, les eleccions municipals.

Ara mateix farà vuit anys que el poble, mercès al cop d'espasa d'un general tristament famós, deixava d'intervenir en les urnes. Vuit anys d'una total paralizació política. I l'imperi del silenci per tot arreu. Una mordaga a la premsa i una mordaga en els llavis de tots els súbdits de l'Estat. Qui volia gallejar, qui es mostrava inconformat i feia sentir la seva veu rebel, ja sabia la paga: multa, presó o exili. El ciutadà, aquest home que paga i calla amb una paciència evangèlica, no era res, no se'l consultava per a res. Quan tenia coneixement d'algun problema el problema ja estava resolt i sempre de la pitjor manera. Només es recordaven d'ell a l'hora de cobrar-li la contribució, la cèdula o l'arbitri. En altres aspectes, s'el tractava com si fos un ramat, un menor, un inconscient. O passaràs per aquí o bergassada seca. I tota la vida política espanyola es descabdellava a l'ombra, l'escenari preferit dels lladres, de tots els qui temen que llurs actes trascendeixin a la llum del sol. En un moment, en el trist espai d'un dia tretze (després diran de les supersticions dels números), havíem reculat deu segles en la Història. Ens trobàvem altra volta en aquells temps que la voluntat del Dèspota era la suprema voluntat.

S'ha tancat, per fi, aquest parèntesi vergonyós. Dintre breus dies, els ciutadans tindran, vertadera carta de ciutadania, és a dir, faran seu altra vegada aquest dret de regir-se el mateix la cosa pública. El poble deixarà d'ésser un remat per a convertir-se en alló que hauria d'ésser sempre: una entitat conscient, lliurament organitzada. Sabrà demostrar-ho en aquestes hores greus? Tenim motius de creure-ho. La lliçó despresa d'aquests vuit anys indignes és massa rellevant i manifesta per a llençar-la a l'oblit. A més a més, en aquest espai de temps ha tingut lloc la formació d'una nova joventut, mereixedora de tot crèdit. I nosaltres tenim fe i esperança en aquesta joventut. Tenim fe i esperança en ella perquè la sabem portadora d'uns nobles ideals de llibertat i de justícia. Aquesta joventut ens menarà al triomf.

olot, 4 d'abril 1931.—any II.—núm. LVII.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.